

Meggyújtotta felesége ruháit, összedarabolta a bútorokat, máglyát rakott és borotvával átvágta a nyakát

Borzalmas öngyilkosság Mélykúton

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi ügyészség területéhez tartozó Mélykúton borzalmas öngyilkosság történt. Az öngyilkosság előzményeihez tartozik, hogy Veverka Antal, aki százszázalékos rokkant, állandóan veszekedett feleségével, akire féltékeny volt. Néhány nappal ezelőtt ismét összeveszték. Veverka üldözni kezdte feleségét, aki elmenekült hazulról. Veverka erre

összecsomagolta felesége ruháit, berakta a kaftanba és felgyújtotta.

Az égő ruha szagára előjöttek a szomszédok és eloltották a tüzet. Veverka tovább dühöngött és

ballával összevagdalta a bútorokat.

Az esti órákban azután a szomszédok ismét arra lettek figyelmesek, hogy Veverka házából újból füst tödül ki. A szomszédok erre felöltöztek a ház ajtaját, ahol borzalmas látvány tárult eléjük.

A szobában lévő ágynemű máglyára volt rakva és petróleummal leöntve égett.

Az asztalon véres borotva hevert. Veverka pedig arcra borulva,

átvágott nyakkal feküdt a véres szalmazsákon.

A lángok még nem értek oda, ahol Veverka feküdt.

Veverkát beszállították a szegedi sebészeti klinikára. Állapota életveszélyes.

Hatvanezer pengőt takarít meg a város a fogadalmi templom kőfaragó munkálatain

A kedvezményezett fővárosi vállalkozóknál lényegesen olcsóbb ajánlatot tettek a szegedi iparosok

Pénteken délelőtt járt le annak a versenytárgyalásnak a határideje, amelyet a város a fogadalmi templom belső kőfaragó- és szobrászmunkáira írt ki. A beérkezett ajánlatokat — hét ajánlat érkezett be — pénteken délelőtt már föl is bontotta a versenytárgyalási bizottság, amelynek elnöke Fodor Jenő polgármesterhelyettes volt, tagjai között pedig Foerk Ernő professzor, a fogadalmi templom építője is helyet foglalt. Általában nagy érdeklődéssel várták a versenytárgyalás eredményét, amely teljes mértékben igazolta a várakozásokat. Kiderült, hogy

a munkát a szegedi vállalkozók körülbelül negyven-ötvenezer pengővel olcsóbban csinálják meg, mint amennyiért az ajánlott pesti iparosok ajánlkoztak.

Az a harc tehát, amelyet a Délmagyarország indított a kőfaragómunkák idegenbeadása ellen, a város számára ötvenezer pengős megtakarítást eredményezett.

A versenytárgyalás kiírásának — mint emlékeztet — különös előzményei voltak. A város tanácsa néhány héttel ezelőtt Foerk Ernő professzor javaslatára kimondotta, hogy a fogadalmi templom belső márvány szobrász- és kőfaragómunkáit versenytárgyalás mellőzésével két budapesti vállalkozónak adja ki, Seenger Bélának és Král Gyulának, akik körülbelül 220.000—230.000 pengős ajánlatot tettek. A tanács különös határozatának, amely homlokegyenest ellenkezik a közszállítási szabályok rendelkezésével, az volt az indoklása, hogy a szegedi kőfaragók nem vállalkozhatnak ugysem erre a kényes munkára, mert sem megfelelő szakmunkásaik, sem gyakorlatuk,

sem felszerelésük nincsen hozzá.

A tanács határozata nagy visszatetszést keltett mindenütt, különösen a szegedi vállalkozók körében és a Délmagyarország a város egész közvéleményének akaratát fejezte ki, amikor sikra szállt a tanácsi határozat megsemmisítéséért és a versenytárgyalás kiírását követelte. A kérdés rákerült valamelyik közgyűlés napirendjére is interpelláció formájában, de a tanács tárgyalanná tette az interpellációt azzal, hogy előzőleg bejelentette a közgyűlésnek, hogy korábbi határozatának megváltoztatásával a versenytárgyalást kiírja a kőfaragó- és szobrászmunkákra. Így azután nem is hangzott el a közgyűlésen az az interpelláció.

A pénteki versenytárgyaláson bontották fel a beérkezett ajánlatokat.

Seenger Béla 221.800, Král Gyula 231.150, a Dunántúli Mészkiőipar Rt. 257.187, Fischer János és fia (Szeged) 186.454, Auer Sándor (Szeged) 160.904, a Dunántúli Kőbánya Rt. 181.940 pengős ajánlatot tett az összes munkákra, a Kulai és társa cég csak a szobrászmunkákra tett ajánlatot 48.100 pengővel.

Az ajánlatokat a versenytárgyalási bizottság kiadja most átszámítás végett a számvizsgálóknak, ahonnan rövidesen a tanács elé kerülnek és a tanács meghozhatja döntését.

A versenytárgyalás eredménye szerint tehát a szegedi vállalkozók ajánlata mutatkozik a legelőnyösebbnek és a legolcsóbbnak. Auer Sándor 160.904 és Fischer János 186.454 pengős ajánlatával szemben az a két pesti vállalkozó, akik eredetileg 229.000 pengőért kapták meg a munkát és arra sem voltak hajlandók, hogy ebből a vállalati összegből tíz százalékot engedjenek.

Nyilvánosságra hozták az ipartestületi ellenzék teljes listáját

(A Délmagyarország munkatársától.) Teljes erővel folyik a választási agitáció a vasárnapi ipartestületi tisztújításra.

Az ellenzék

Pénteken délután nyilvánosságra hozta teljes listáját, amely a következő:

Elnök: Gombos István.

Társelnök: Kis Géza.

Alelnökök: Hodács Andor, Váradi Márton, Czeglédi Lajos.

Számvizsgáló bizottság: Bokor Adolf, Schatz Izsó, Czétényi József, Suhajda József, Kertész József.

Ügyész: Dr. Dettre János.

Előjáróság: Süveg Mihály, Lendáczy Sándor, Dobai József, Spitzer Sándor, Sipos József, Fenyő Jenő, Rubin József, Bittó János, Till Frigyes, Podven Henrik, Trinkula József, Gyarmati Mihály, Schönberger Károly, Berg János, Krizsák Lajos, Vénig Gyula, Bugyi Imre, Scherk Sándor, Izsák Abrahám, Berg

András, Moskovics Lajos, Deutsch Mór, Hottya Lajos, Frischmann Gábor, Arkalján Miklós, özv. König Lászlóné, Szommer Pál, Csikós Elek, Vitkay János, Szabó József, Pázmán János, Zalka János, Szabó Ferenc, Bartos Lipót, Virág József, Tószegi Imre, Székely Sándor, Dudás Sándor, Talpai Mihály, Heim Antal, Dacsó Arnold, Ottovay István, Abrahám Ferenc, Ökrös Lajos, Kalmár Márton, Osznovits István, Dávid Sándor, Parádi Mihály, Reich Sándor, Sebestyén Pál, Kopasz Lajos, Szabó Imre, Magyar Imre, Balogh Nándor, Nagy Pál, Czuczák Ferenc, Kovács László, Becsky Antal, Ménesi Lajos, Susula Antal,

Póttagok: Herczeg István, Ruzicska Lajos, Gyapjas József, Gábor József, Wigner Gyula, Tornai Mihály, Tóth András, Rózsa István, Cziner István, vitéz Rigó István, Csaba József, Kédel József.

A jobboldal is elkészült a jelöléseivel, amely természetesen szintén messze eltávolodott az ugynevezett hivatalos jelöléstől és a saját képere állította össze a listáját. Ezen a listán a néhány liberális név csupán *csalétek*, amelyet a hiszékeny iparosokkal akarnak lenyeletni.

A jobboldal jelölése

a következő:

Elnök: Körmeny Máttyás.

Társelnök: Takács Béla.

Alelnökök: Rácz Antal, Erdélyi András, id. Metzger Péter.

Ügyész: dr. Tóth Imre.

Számvizsgáló bizottság: Schatz Izsó, Bokor Adolf, Schwartz Manó, Kónya János, Jároli Géza.

Előjáróság: Rainer Ferenc asztalos, Kovács István asztalos, Kocsis Ferenc asztalos, Rubin József kárpitos, Lendáczy Sándor kádár, Herzog Samu asztalos, Till Frigyes férfi szabó, Tóth Gyula férfi szabó, Takács Ferenc férfi szabó, Tulliusz József férfi szabó, Bittó János férfi szabó, Méhes Lajos szücsmeister, Vénig Gyula cipész, Krizsák Lajos cipész, Karácsonyi Sándor cipész, Czétényi József cipész, Csellák János cipész, Marosán Milán cipész, Fejős Ferenc lakatos, Klein Ottó mechanikus, Deutsch Mór késes, Hottya Lajos bádógos, Frischmann Gábor géplakatos, Kertész József női szabó, özv. König Lászlóné női szabó, Sommer Pál kalaposmester, Csikós Elek női szabó, Kis Géza mészáros, Pázmán János mészáros, Zalka János mészáros, Szabó Ferenc hentes, Bock János borbély, Heim Antal hölgyfodrász, Steiner Miklós borbély, Ottovay István építész, Abrahám Ferenc kőműves, Balogh Péter kőműves, Osznovits István vendéglős, Dávid Sándor kávé, Panász Antal vendéglős, Sebestyén Pál csizmadia, Kopasz Lajos csizmadia, Szabó Imre szíjgyártó, Szücs N. kovácsmester, Lőrök Árpád kocsifényező, v. Csányi János szobafestő, Czuczák Ferenc mázoló, Wolf Endre sütő, dr. Schütz József sütő, Ménesi Lajos papucos, Nagy Máttyás papucos, Reich Sándor aranyműves, Góltty Lajos magyarszabó, Ablaka György nyomdász, Dacsó Arnold ács, Kalánka Kálmán cukrász, Vitkay János fényképész, Léderer Vilmos kályhás, Kovács Lajos bogár, Kormányos János asztalos.

Póttagok: Sipos József kosárfonó, Kojits Milán szabó, Váradi Márton cipész, Gábor József villany-szerelő, Wigner Gyula női szabó, Tornai Mihály mészáros, Rombach Jakab borbély, Rózsa István cserepező, v. Rigó István csizmadia, Czinner István vendéglős, Kédel József szobafestő, Csaba Lajos kocsigyártó.

A két listát összehasonlítva, Szeged kisiparosságának nagyon könnyű választani, hogy a kettő közül melyikre szavazzon. A régi, reakciós rezsimre, amely egy lépéssel sem vitte előbbre az iparosság egyre súlyosabbá váló problémáit, avagy az új, friss vezetőségre, amely már eddigi ellenzéki működésével is bebizonyította, hogy egyedül hivatott az iparosság vezetésére, a nyomasztó sérelmek orvosolására.

A Vörösmarty-pör

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Prágából jelentik: A Vörösmarty-pör mai tárgyalásán Kovács Mária táncosnőt hallgatták ki, aki mindenáron alibit akart igazolni Chlepetör számára és sokszor ellentmondásokba keveredett.

Egy másik tanu egy M. V. monogramos karkötőt mutatott fel, hogy az Chlepetörtől kapta. Az ékszerben felismerték Vörösmarty Margit karkötőjét. A tárgyalás holnap folytatják.